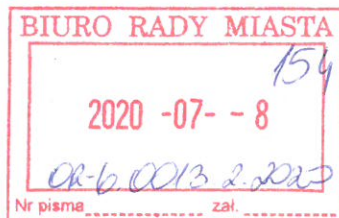


Waldemar Łoziński
Krzysztof Kuczek
Jakub Przewoźnik



Oświęcim, 7 lipca 2020 r.

Szanowny Pan
Piotr Hertig
Przewodniczący Rady Miasta

Na podstawie art. 20, ust. 6 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r., poz. 713) oraz Statutu Miasta Oświęcim stanowiącego załącznik do Uchwały Nr LII/1026/18 Rady Miasta Oświęcim z 29 sierpnia 2018 r. występujemy z inicjatywą uchwałodawczą dotyczącą nadania nazwy dla łącznika pomiędzy ul. Sikorskiego, a ul. Chodniki.

Stosowny projekt uchwały w załączeniu.

Z poważaniem

*Do Prezesa
Krzysztof Kuczek
Radni —
L. VII 2020-
Piotr Hertig*

*Waldemar Łoziński
J. Przewoźnik
Krzysztof Kuczek*

Innele zano radnym 21.07.20r.

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA OŚWIĘCIM
Z DNIA 2020 r.

W sprawie nadania nazwy dla ulicy w Mieście Oświęcim.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 poz. 713) – Rada Miasta Oświęcim postanawia:

- §1. Nadać nazwę dla łącznika pomiędzy ul. Sikorskiego, a ul. Chodniki – „ul. Romana Dmowskiego”.
- §2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Oświęcim.
- §3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.
- §4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Roman Stanisław Dmowski (1864-1939) – polski polityk, mąż stanu, publicysta polityczny, minister spraw zagranicznych, wielokrotny poseł na Sejm. Współzałożyciel Narodowej Demokracji (endecji, ruchu narodowego). Polski działacz niepodległościowy, postulujący w pierwszym etapie zjednoczenie wszystkich ziem polskich i uzyskanie autonomii w ramach Imperium Rosyjskiego, a później odzyskanie niepodległości w oparciu o sojusz z Rosją i ententą, zaś w opozycji do państw centralnych (w szczególności Niemiec). Pod koniec I Wojny Światowej stał na czele Komitetu Narodowego Polski, który był uznany przez państwa ententy za namiastkę rządu polskiego na emigracji i przedstawicielstwo interesów Polski. Delegat Polski na konferencję paryską w 1919 roku i sygnatariusz traktatu pokojowego w Wersalu.

Cieszył się dużym autorytetem wśród znacznej części społeczeństwa. Jego najśłynniejsze publikacje to m.in.: „Myśli nowoczesnego Polaka”, „Niemcy, Rosja i kwestia polska”, „Polityka polska i odbudowanie państwa”, czy „Przewrót”. Przedstawiał w nich własną wizję patriotyzmu opartego na narodowych interesach i realizmie politycznym. Uważał, że Polacy, tak jak inne narody, mają do odegrania własną misję cywilizacyjną. W publikacji „Kościół, naród i państwo” podkreślił znaczącą rolę, jaką odgrywa dla narodu polskiego wiara katolicka i Kościół. Był posiadaczem polskich i zagranicznych orderów, odznaczeń i tytułów honorowych.

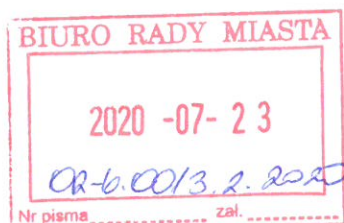
Za zasługi na rzecz niepodległości oraz za przyczynienie się do rozwoju polskiej świadomości narodowej, Roman Dmowski został 8 stycznia 1999 roku, w 60. rocznicę śmierci uczczony przez Sejm RP jako mąż stanu, specjalną uchwałą. Z kolei 25 lipca 2014 roku Sejm RP ponownie uczcił Dmowskiego uchwałą, która związana była z 150. rocznicą urodzin i 75. rocznicą śmierci Romana Dmowskiego.

Idea nadania nazwy ulicy z pewnością wpisuje się w potrzebę utrwalania pamięci i poszerzania wiedzy o Polskich Ojcach Niepodległości. Dodatkowo nadanie nazwy dla łącznika pomiędzy ul. Sikorskiego, a ul. Chodniki wpisze się w koncepcję nadawania nazw ulic w tej części miasta. W tym rejonie istnieją już następujące ulice: Orląt Lwowskich, Edmunda Wilkoşa, Generała Władysława Sikorskiego, czy Legionów.

PREZYDENT MIASTA OŚWIĘCIM
32-600 Oświęcim, ul. Zaborska 2
tel. 33 842 91 00, fax 33 842 91 99

Oświęcim, 22.07.2020

Znak sprawy:
OR-b.0013.2.2020



Pan
Piotr Hertig
Przewodniczący
Rady Miasta Oświęcim

W odpowiedzi na inicjatywę uchwałodawczą grupy radnych Klubu Prawo i Sprawiedliwość w sprawie nadania nazwy ul. Romana Dmowskiego dla łącznika pomiędzy ulicą Sikorskiego, a ulicą Chodniki informuję:

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2020 poz.713) do wyłącznej właściwości rady gminy należy m. in. podejmowanie uchwał w sprawach nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz. U. z 2020 poz. 470 z póź. zm.). Drogi wewnętrzne charakteryzuje przepis art. 8 ust. 1 tej ustawy.

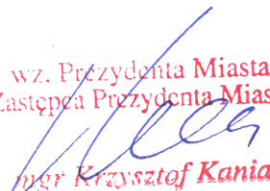
Inicjatywa uchwałodawcza dotyczy nadania nazwy dla ciągu komunikacyjnego, który funkcjonuje wyłącznie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uchwalonym uchwałą Nr IV/31/03 Rady Miasta Oświęcim z dnia 22 stycznia 2003 r. i znajduje się w jednostce oznaczonej symbolem 54 KID, dla której ustalenia brzmią: „ulica klasy dojazdowej, służąca obsłudze projektowanej zabudowy mieszkaniowej i terenu parkowego z placem nawrotowym na końcu”. Droga ta nie jest wydzielona geodezyjnie, a grunt po którym ma przebiegać zgodnie z mpzp, nie jest użytkowany jako ciąg komunikacyjny.

Jak wynika z danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków przedmiotowy ciąg komunikacyjny umiejscowiony jest w części na gruntach komunalnych, jednak w większości obejmuje nieruchomości stanowiące własność lub współwłasność osób fizycznych. Zgodnie z ww. przepisami nadanie nazwy drodze wewnętrznej, która nie ma statusu drogi publicznej w rozumieniu ustawy wymaga pisemnej zgody wszystkich

właścicieli nieruchomości, na których jest ona zlokalizowana (art. 8 ust. 1a ustawy). Obecnie zakres tego ciągu komunikacyjnego wyznacza jedynie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, a zatem może ulec zmianie ze względu na realizowane w przyszłości inwestycje na tym terenie.

Biorąc pod uwagę powyższe nadanie wnioskowanej nazwy jest przedwczesne i mylące w sytuacji gdy ciąg komunikacyjny fizycznie nie istnieje. Przeszkodą formalną w nadaniu nazwy jest brak pisemnych zgód wszystkich właścicieli i współwłaścicieli gruntów po których ma przebiegać droga. Powyższe potwierdza wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 czerwca 2011 r. (sygn. II OSK 633/11, ONSAiWSA 2012/3/55) w którym stwierdzono, że koniecznym warunkiem realizacji kompetencji nadawania nazw ulicom przez radę gminy jest status drogi publicznej (w przypadku dróg niepublicznych wymagana jest dodatkowo zgoda właścicieli terenów), przy czym musi to być droga już istniejąca, a nie droga, która nie została jeszcze wybudowana i której status jest niejasny (gmina nie jest jeszcze właścicielem gruntów, które będą zajęte pod drogę). Doceniając historyczne znaczenie postaci Romana Dmowskiego, w chwili obecnej przedwczesne jest podejmowanie przez Radę Miasta przedmiotowej uchwały z uwagi na stan faktyczny i prawny przedmiotowego ciągu komunikacyjnego.

Załączniki:
- opinia Radcy Prawnego
do inicjatywy uchwalodawczej grupy radnych
Klubu PiS w Radzie Miasta Oświęcim
z dnia 07.07.2020.

wz. Prezydenta Miasta
Zastępcą Prezydenta Miasta

mgr Krzysztof Kania

Otrzymują:
1. Adresat;
2. MK.VI.

Przebiegało nadaniem 28.07.2020 

Oświęcim, dnia 22 lipca 2020r.

Opinia prawna

Dotyczy: inicjatywy uchwałodawczej grupy radnych Klubu Prawo i Sprawiedliwość w sprawie nadania dla łącznika pomiędzy ul. Sikorskiego a ul. Chodniki – nazwy ul. Romana Dmowskiego

Przedmiotowa inicjatywa uchwałodawcza dotyczy nadania nazwy dla ciągu komunikacyjnego, który zgodnie z informacjami przekazanymi przez Wydział Mienia Komunalnego Urzędu Miasta Oświęcim:

- funkcjonuje wyłącznie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uchwalonym uchwałą Nr 1W31/03 Rady Miasta Oświęcim z dnia 22 stycznia 2003 r. i znajduje się w jednostce oznaczonej symbolem 54 KD, dla której ustalenia brzmią: ulica klasy dojazdowej, służąca obsłudze projektowanej zabudowy mieszkaniowej i terenu parkowego z placem nawrotowym na końcu;
- jest umiejscowiony, jak wynika z danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków, w części na gruntach komunalnych, jednak w większości obejmuje nieruchomości stanowiące własność lub współwłasność osób fizycznych;
- jego zakres obecnie wyznacza jedynie jednostka planistyczna, a zatem może ulec zmianie ze względu na realizowane w przyszłości inwestycje na tym terenie.

Ponadto droga ta nie jest wydzielona geodezyjnie, a grunt, po którym ma przebiegać zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie jest użytkowany jako ciąg komunikacyjny.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2020 poz. 718) do wyłącznej właściwości rady gminy należy m. in. podejmowanie uchwał w sprawach nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz. U. z 2020 poz. 470 z póź. zm.). Przepis art. 2 ust. 1 ustawy o drogach publicznych stanowi, że drogi publiczne ze względu na swoje funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe i drogi gminne, a w myśl art. 2 ust. 2 ulice leżące w ciągu dróg wymienionych w ust. 1 należą do tej samej kategorii co te drogi. Z kolei, drogami wewnętrznymi, zgodnie z przepisem art. 8 ust. 1 ustawy o drogach publicznych są drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg.

Przepis art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym upoważnia radę gminy do nadania nazwy ulicom, będącymi drogami w rozumieniu ustawy o drogach publicznych, a więc takim, które już istnieją, a ponadto są urządzone zgodnie z wymaganiami stawianymi przez

ustawę o drogach publicznych W orzecznictwie podkreśla się, iż nadać nazwę drodze wewnętrznej można tylko wówczas, gdy spełnia warunki takiej drogi. Przede wszystkim musi być to pas terenu wydzielony geodezyjnie pod drogę – por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 października 2011 r., II OSK 1742/11, LEX nr 975371.

Należy także podkreślić, iż w odniesieniu do dróg niepublicznych do nadania nazwy tej drodze koniecznym będzie uzyskanie dodatkowo pisemnej zgody właścicieli terenów, na których jest ona zlokalizowana (art. 8 ust. 1a ustawy o drogach publicznych) – por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 czerwca 2011 r., sygn. II OSK 633/11, ONSAiWSA 2012/3/55.

Z uwagi na niespełnianie ww. przesłanek opiniuję negatywnie przedłożony projekt uchwały.

RADCA PRAWNY
Kamila Kastelik